

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา" สรุปผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาไทย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาชั้นปีที่ 1 มีการศึกษา 2531 โดยใช้วิธีสุ่มตามกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ดังนี้ สุ่มวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศตามเขตที่ตั้งร้อยละ 50 ได้จำนวนวิทยาลัยพลศึกษา 9 แห่ง และสุ่มนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 9 แห่ง โดยวิธีสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ร้อยละ 50 ตามจำนวนนักศึกษาแต่ละวิทยาลัยได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 530 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือ 2 ชนิดคือ

1. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาไทย เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีสร้างแบบวัดเจตคติของ ลีเคอร์ท (Likert's Method) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9279
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มี 2 ชุดคือ แบบทดสอบวิชาหลักและการใช้ภาษาไทย จำนวน 80 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.9070 ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.20 - 0.78 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.20 - 0.68

และแบบทดสอบวิชาประวัติศาสตร์และวรรณกรรมของไทย จำนวน 80 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.7668 ค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.24 - 0.74 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.20 - 0.64

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบวัด เจตคติต่อวิชาภาษาไทยและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรด้วยตนเอง นำคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยมาหาค่ามัชฌิม เลขคณิต (\bar{X}) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

สรุปผลวิจัย

1. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยทางบวก โดยมีค่ามัชฌิม เลขคณิตเท่ากับ 3.03 และนักศึกษามีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยทางบวกทุกข้อความ โดยมีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยทางบวกในด้านต่าง ๆ เรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิตสูงไปต่ำคือ เจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้ เจตคติด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย เจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย และเจตคติด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทย เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า

1.1 เจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกเรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิตสูงสุดคือ การเรียนทักษะการพูดสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน รองลงมาคือครูสามารถนำความรู้วิชาภาษาไทยไปใช้ เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพได้ และการเรียนทักษะการอ่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านในชีวิตประจำวัน

1.2 เจตคติด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกเรียงตามลำดับค่ามัชฌิม เลขคณิตสูงสุดคือ ภาษาไทยแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทย รองลงมาคือ วิชาหลักภาษาไทยเป็นวิชาที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง และภาษาไทยมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร

1.3 เจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวก เรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิตสูงสุดคือ นักศึกษาภาคภูมิใจที่มีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติรองลงมาคือ นักศึกษาอยากจะทำสอบวิชาภาษาไทยให้ได้คะแนนดี และนักศึกษาชื่นชมและยกย่องในผลงานของกวีไทย

1.4 เจตคติด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทย นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวก เรียงตามลำดับค่ามัธยฐาน เลขคณิตสูงสุดคือ การทำกิจกรรมวิชาภาษาไทย ช่วยให้นักศึกษามีทักษะทางภาษาไทยดีขึ้น รองลงมาคือ นักศึกษาชอบเข้าร่วมฟังการอภิปราย บรรยาย และได้ว่าที่เกี่ยวกับภาษาไทย และนักศึกษชอบไปศึกษานอกสถานที่เพื่อหาความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย

2. เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.1373 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยทางบวก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยทางบวกทุกข้อความ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาศรี หงส์นาค (2518: 76) ซึ่งปรากฏผลว่า นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาหลักภาษาไทยทางบวก และงานวิจัยของ มาลี ภู่นอก (2520: 64) ซึ่งปรากฏผลว่า นักศึกษามีเจตคติต่อวิชาวรรณคดีไทยทางบวก การที่นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติต่อวิชาภาษาไทยทางบวก เนื่องจากนักศึกษาเห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ทำให้การติดต่อสื่อสารได้รับความสะดวกสบาย เกิดความเข้าใจตรงกัน เมื่อนักศึกษาตระหนักในคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย นำความรู้วิชาภาษาไทยไปใช้ ย่อมเกิดความรู้สึกนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย ต้องการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในวิชาภาษาไทย และเมื่อพิจารณาเจตคติต่อวิชาภาษาไทยในแต่ละด้านจะพบรายละเอียดดังนี้

1.1 เจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติด้านการนำวิชาภาษาไทยไปใช้ทางบวก พิจารณารายข้อพบว่า ทักษะการพูดสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีค่ามัชฌิม เลขคณิตสูงสุดแสดงว่า นักศึกษามีเจตคติทางบวกสูงสุดต่อข้อความทักษะการพูดสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดในวิทยาลัยพลศึกษานั้นอาจารย์จะพยายามให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝนตนเองอย่างสม่ำเสมอ เช่น การพูดแนะนำตัว การเล่าเรื่อง การพูดในวาระต่าง ๆ การโต้วาทีและการอภิปราย เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวต้องการฝึกฝนให้นักศึกษามีพัฒนาการทางการพูดดีขึ้น เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจะต้องออกไปประกอบวิชาชีพครูในอนาคต อันใกล้ ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะสำคัญที่ครูต้องใช้ในการถ่ายทอดความรู้ โดยการอธิบาย บรรยาย เป็นต้น ทักษะการพูดจึงมีความสำคัญช่วยให้นักศึกษามีทักษะการใช้ภาษาถูกต้องและเสริมสร้างบุคลิกภาพของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ สุธอม (2522: 63-64) ที่พบว่า การเรียนทักษะการพูดมีประโยชน์สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ กิจกรรมที่ครูนิยมจัดคือ การพูดหน้าชั้นเรียน การจัดอภิปราย การโต้วาที การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ เป็นต้น

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกต่อข้อความ ที่กล่าวว่าครูสามารถนำความรู้วิชาภาษาไทยมาใช้เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพได้ โดยมีค่ามัชฌิม เลขคณิตรองลงมา ในการติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนให้เกิดความเข้าใจตรงกัน สิ่งสำคัญคือ ภาษา นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเป็นผู้ที่จะออกไปประกอบวิชาชีพครู จึงควรมีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยทั้งในด้านหลักภาษาไทย เช่น การออกเสียงตัวควบกล้ำ การเขียนคำยากการใช้คำและประโยค เป็นต้น ส่วนในด้านวรรณคดีไทยครูจะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวรรณคดีที่ได้รับการยกย่อง ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527: 17) ให้ความสำคัญวิชาภาษาไทยสำหรับครูไว้ว่า "คนที่จะเป็นครูจะต้องเป็นผู้รักภาษาไทย สามารถใช้ภาษาไทยได้ดี มีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย รักและภูมิใจในภาษาไทย เข้าใจความสำคัญของภาษาไทย เพื่อที่จะถ่ายทอดเจตคติที่ดีเป็นแบบอย่าง" ถ้าครูมีความรู้วิชาภาษาไทยดี จะช่วยให้การอธิบายต่าง ๆ ชัดเจน และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน เนื่องจากครูเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน ถ้าครูใช้ภาษาไทยถูกต้อง การอธิบายต่าง ๆ ชัดเจน จะช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น ย่อมทำให้เกิดความศรัทธาเชื่อถือในตัวครู มีเจตคติที่ดีต่อครูและเจตคติที่ดีต่อวิชานั้น

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกต่อข้อความการเรียนรู้ทักษะการอ่านสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องทีอ่านในชีวิตประจำวัน การอ่านมีความสำคัญเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ทั้งในอดีตและปัจจุบัน เป็นประสบการณ์ที่ผู้อ่านสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตามความสนใจ และจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านประเด็นหนึ่งคือ ให้สามารถวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องทีอ่านได้ ดังที่ พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2530: 31) เสนอแนวคิดไว้ว่า "การอ่านหนังสือ เป็นจะต้องอ่านแล้วแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านได้ สามารถแยกแยะได้ว่ามีความคิดเห็นคล้ายตามประเด็นไหน ขัดแย้งส่วนไหน หรือมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมอย่างไรบ้าง" จากหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยพลศึกษาจะมีการฝึกทักษะการอ่านต่าง ๆ เช่น การอ่านออกเสียง การอ่านเก็บสาร การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาสามารถนำความรู้จากทักษะการอ่านมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องทีอ่านในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ สุดหอม (2522: 66) ที่พบว่า การเรียนทักษะการอ่านมีประโยชน์นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 เจตคติด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ต่อวิชาภาษาไทย

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติด้านคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ต่อวิชาภาษาไทยทางบวก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ภาษาไทยแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทยมีค่ามีขนิม เลขคณิตสูงสุด แสดงว่า นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกสูงสุดต่อข้อความภาษาไทยแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทย ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาเห็นคุณค่าความสำคัญของภาษาไทยที่แสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทย ชาติดไทยเป็นชาติที่มีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติใช้ในการติดต่อสื่อสาร เป็นสิ่งที่เราทุกคนภาคภูมิใจ ดังที่ ฐะปะนีย์ นาคกรรพ และ ประภาศรี สีทอำไพ (2520: 2) กล่าวถึงความสำคัญของการมีภาษาไทยไว้ว่า "ภาษาไทยเป็นเครื่องมือแสดงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย จะต้องศึกษาและเชิดชูให้เข้าใจคุณค่าของศิลปะในการใช้ภาษาไทย" สอดคล้องกับแนวคิดของ วัลลภา เทพัสติน ณ อยุธยา (2527: 18) ดังที่สรุปไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ไม่มีชาติอื่นที่ใช้ภาษาไทยนอกจากชาติไทยเท่านั้น จึงเป็นเอกลักษณ์ที่คนไทยควรภูมิใจ ไม่ว่าจะ เป็นภาษาพูด หรือภาษาเขียนที่มีความไพเราะ มีเสียงสูงต่ำ

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกต่อข้อความวิชาหลักภาษาไทย เป็นวิชาที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง โดยมีค่ามีขนิม เลขคณิตรองลงมา ทั้งนี้เนื่องจาก

นักศึกษาเห็นประโยชน์จากวิชาหลักภาษาไทย เพราะเนื้อหาของวิชาหลักภาษาไทยจะเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา การฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน โดยมุ่งให้นักศึกษานำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผกาศรี หงส์นาค (2518: 76) ที่พบว่า นักศึกษามีเจตคติทางบวกต่อวิชาหลักภาษาไทย เพราะนักศึกษามีความเห็นที่วิชาหลักภาษาไทยมีประโยชน์ต่อผู้เรียนช่วยให้มีทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนถูกต้อง

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกต่อข้อความภาษาไทยมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ชาติไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ทำให้ทุกคนในชาติสามารถติดต่อสื่อสารกันได้สะดวก เกิดความเข้าใจตรงกัน ในปัจจุบันนี้ภาษามีความสำคัญในด้านการสื่อสาร ดังจะเห็นจากจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยพลศึกษา (2525) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาในด้านการสื่อสารไว้ว่า "ให้นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสาร" สอดคล้องกับคำกล่าวของ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2522: 25) ที่ว่า "ความมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของภาษาไม่ว่าภาษาใดก็คือ ความมุ่งหมายในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน" และจากการศึกษาวิจัยของ ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2529: 90) พบว่า นักศึกษาชอบวิชาภาษาไทย เพราะสามารถใช้ประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

1.3 เจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติด้านความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทยทางบวก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักศึกษาภาคภูมิใจที่มีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติมีค่ามัชฌิม เลขคณิตสูงสุด ทั้งนี้เป็นเพราะชาติไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม (2523: 3) กล่าวว่า "ภาษาไทยแสดงวัฒนธรรมประจำชาติ ทำให้ภาคภูมิใจที่คนไทยมีภาษาของตนเอง ควรแก่การรักษาและสืบทอดต่อไป"

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกต่อข้อความนักศึกษายากจะสอบวิชาภาษาไทยให้ได้คะแนนดี โดยมีค่ามัชฌิม เลขคณิตรองลงมา การวัดประเมินผลนั้นสามารถบอกถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาได้ ซึ่งมีแนวทางในการวัดและประเมินผลหลายวิธี เช่น การสอบ การทำแบบฝึกหัด การสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น และวิธีที่ครูนิยมใช้คือ การสอบ การที่นักศึกษายากจะสอบวิชาภาษาไทยให้ได้คะแนนดี นอกจากนักศึกษามีความตั้งใจสนใจในวิชา

ภาษาไทยแล้ว วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป มีจำนวนหน่วยกิตรวม 4 หน่วยกิต ถ้าหากนักศึกษาสอบไม่ผ่านจะมีผลต่อการไม่สำเร็จการศึกษา นักศึกษาจึงเห็นว่าการสอบวิชาภาษาไทยให้ได้คะแนนจะช่วยให้นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ย เมื่อจบภาคการศึกษาสูงขึ้น เนื่องจากมีจำนวนหน่วยกิตมาก จากการศึกษาของ จิรภา สุนทรลิต (2525: 74) พบว่า นักศึกษามีความเห็นว่าการทดสอบย่อยวิชาภาษาไทยของอาจารย์ไม่สม่ำเสมอ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การทดสอบย่อยบ่อยครั้งโดยสม่ำเสมอจะช่วยให้ นักศึกษามีความกระตือรือร้นให้ความสนใจต่อบทเรียน และเป็นการวัดความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาในทันทีหลังจากเรียนจบบทเรียน

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกต่อข้อความนักศึกษาชื่นชมและยกย่องในผลงานของกวีไทย กวีเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์ต่าง ๆ ให้ความไพเราะงดงาม โดยการเลือกใช้ถ้อยคำอย่างประณีตบรรจง ทำให้เกิดความคิดจินตนาการแก่ผู้อ่าน กวีที่มีชื่อเสียงจึงได้รับการยกย่องจากบุคคลทั่วไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล จันทร์เพ็ญ (2523: 54) ที่พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูชอบอ่านคำประพันธ์และยกย่องผลงานของกวีโบราณและกวีร่วมสมัย

1.4 เจตคติด้านมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทย

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาภาษาไทยทางบวก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การทำกิจกรรมวิชาภาษาไทยช่วยให้นักศึกษามีทักษะทางภาษาไทยดีขึ้น โดยมีค่ามัธยฐานเลขคณิตสูงสุด ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการทำกิจกรรม การทำกิจกรรมวิชาภาษาไทยช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจในบทเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน ช่วยเพิ่มความสนใจ สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนานเป็นกันเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตต์นิภา ภักดีชุมพล (2516: 102) ที่พบว่า การทำกิจกรรมมีประโยชน์ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ง่ายแก่การจำและทำให้ได้รับความรู้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมลักษณ์ สุตหอม (2522: 67) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์กว้างขวางขึ้น ได้รับความรู้ทางภาษาไทยดีขึ้น มีโอกาสแสดงความคิดสร้างสรรค์ ช่วยทำให้เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น และได้รับความสนุกสนาน

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกต่อข้อความนักศึกษาชอบเข้าร่วมฟังการอภิปราย บรรยาย และได้วาทีเกี่ยวกับภาษาไทย โดยมีค่ามัชฌิม เลขคณิต รองลงมา ทักษะการฟังเป็นทักษะที่มนุษย์ใช้มากที่สุดในแต่ละวัน การฟังที่ถูกต้องจะต้องฟังอย่างมีวิจารณญาณ รู้จักคิดหาเหตุผลจนเกิดแนวความคิด ตลอดจนมีมารยาทในการฟัง การเข้าฟังการอภิปราย บรรยาย และได้วาที เป็นกิจกรรมที่อาจารย์นิยมจัดให้แก่นักศึกษาเพราะไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ซึ่งอาจจะเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย ทำให้ได้รับความรู้เพิ่มเติม และเห็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทย หรือให้นักศึกษาเป็นผู้อภิปรายเอง จะทำนักศึกษาที่ฟังเกิดความสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซูลี ชัชวาลกิจ (2525: 62) ที่พบว่า นักเรียนชอบฟังการอภิปราย บรรยาย ได้วาที เพราะเป็นกิจกรรมที่ให้ความรู้กว้างขวาง นักเรียนได้เห็นตัวอย่างการใช้ภาษาไทยจากวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิโดยตรง เป็นการเพิ่มพูนความรู้มากแต่ใช้เวลาน้อย

นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีเจตคติทางบวกต่อข้อความนักศึกษาชอบไปศึกษานอกสถานที่เพื่อหาความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย การศึกษานอกสถานที่เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงได้เห็นของจริง สถานที่จริงที่มีในบทเรียน หรือได้รับความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือบทเรียน และเกิดความสนุกสนาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซูลี ชัชวาลกิจ (2526: 47-48) ที่พบว่า นักเรียนชอบไปศึกษานอกสถานที่ที่มีวิทยากรบรรยายให้ความรู้ จะช่วยให้นักเรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศที่จำเจได้เห็นของจริง สามารถเรียนรู้และเข้าใจง่ายขึ้นกว่าวิธีฟังจากครูเพียงอย่างเดียว

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาไทยกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดานีล ซี นีล, นีโกล กิล และเวอร์เนอร์ ทิสเมอร์ (Daniel C. Neale, Neol Gill and Werner Tismer 1970: 232-237) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชาที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ จันทร์เพ็ญ ธนาสุภกรกุล (2525: 61-62) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เมื่อนักศึกษามีเจตคติทางบวกต่อวิชาภาษาไทย เห็นคุณค่าความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย

สามารถนำวิชาภาษาไทยไปใช้ เกิดความนิยมชมชอบต่อวิชาภาษาไทย และเข้าร่วมกิจกรรม วิชาภาษาไทย จะช่วยให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยสูง ในทางตรงกันข้าม ถ้านักศึกษามีเจตคติทางลบต่อวิชาภาษาไทย นักศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ ดังที่ ฅณาจารย์คณะวิชาการศึกษาวิทยาลัยครูสวนดุสิต (2519: 102-104) ให้แนวคิดว่า เจตคติ มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน ถ้านักศึกษามีเจตคติทางบวกต่อวิชาใด ย่อมจะมีความชอบ พอใจ ทำให้ตั้งใจเรียน ขยันเรียน ทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียน แต่ถ้านักศึกษามีเจตคติไม่ดีต่อวิชาใด ย่อมทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน ไม่เข้าร่วม กิจกรรมใด ๆ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) มีค่าเท่ากับ 0.1373 แสดงว่า เจตคติ ต่อวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยน้อย สอดคล้องกับงานวิจัย ของ อูรี ลัมพิสุทธิ (2526: 63) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ในการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.2745 และงานวิจัยของ สุริรัตน์ ศิริรัตน์ (2531: 101) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชากฎหมายมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ 0.30 การที่เจตคติต่อวิชามีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนน้อยอาจเป็นเพราะมีตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนด้วย ดังที่ เบนจามิน บลูม (Benjamin Bloom 1976: 167-175) กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ได้แก่ สติปัญญาผู้เรียน ความสนใจต่อวิชาที่เรียน เจตคติต่อวิชาที่เรียน สภาพการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

ดังนั้นเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจึงเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ครูจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องเจตคติต่อวิชา โดยมุ่งสร้างเจตคติทางบวกต่อ วิชาให้เกิดแก่ผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1. ควรจัดประสบการณ์ กิจกรรม เพื่อเสริมสร้างเจตคติทางบวกต่อวิชาภาษาไทย
ให้นักศึกษา

2. ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาไทย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

2. ควรมีการศึกษาแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างเจตคติทาง
บวกต่อวิชาภาษาไทย

3. ควรมีการศึกษา เปรียบเทียบ เจตคติต่อวิชาภาษาไทยระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากร

อื่น